Einduitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0189B

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. S.W.A. Kelterman,
mr. dr. H. Wammes, leden en mr. I.M.L. Venker, secretaris)

Datum uitspraak	5 december 2023
Klacht van	De consument
Tegen	Turien & Co. Assuradeuren B.V., gevestigd te Alkmaar, verder te noemen de gevolmachtigde
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering (gedeeltelijk) toegewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Einduitspraak na tussenuitspraak. De commissie heeft in de tussenuitspraak geoordeeld dat partijen gezamenlijk een onderzoek moeten laten instellen door een verkeersongevallen-analist. De deskundige heeft zich uitgelaten over de vraag of de schade aan de ultrasoon-sensor en de rechterkoplamp kan zijn ontstaan door de aanrijding waarbij de auto van de consument in stilstand is aangereden door een andere auto. De commissie conformeert zich aan het oordeel van de deskundige dat de schade aan de sensor niet door de aanrijding kan zijn ontstaan maar de schade aan de koplamp wel. Dit betekent dat de consument heeft gefraudeerd door ook de schade aan de sensor te claimen. De commissie oordeelt dat de schade aan de sensor niet voor vergoeding in aanmerking komt en dat de overige schade wel door de aanrijding is ontstaan en moet worden vergoed. De registraties in het Incidenten-register en het EVR zijn terecht maar de duur moet met één jaar worden verkort. Omdat de consument deels in het gelijk is gesteld hoeft hij niet het gehele bedrag van de onderzoeks-kosten en de kosten van de deskundige te voldoen. De vordering is gedeeltelijk toegewezen.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en de stukken: 1) de tussenuitspraak van de commissie met nr. 2022-0189A en de daaraan ten grondslag liggende proces-stukken; 2) het e-mailbericht van de deskundige van 29 september 2022; 3) de opdrachtbevestiging van de deskundige van 3 oktober 2022; 4) het e-mailbericht van de deskundige van 29 november 2022; 5) het deskundigenrapport van 23 mei 2023 met de factuur, en 6) de reactie van de gevolmachtigde van 9 juni 2023.

De consument is eveneens in de gelegenheid gesteld om op het deskundigenrapport te reageren. De consument heeft, ook na telefonisch contact en rappel, hiervan geen gebruik gemaakt.

1.2 De commissie heeft in de tussenuitspraak reeds vastgesteld dat de uitspraak in deze procedure bindend is. Partijen zijn dus gebonden aan de uitkomst.

2. De verdere beoordeling

De tussenuitspraak

2.1 De commissie heeft in haar tussenuitspraak van 10 maart 2022 geoordeeld dat zij op basis van het onderzoek van het Schade- en Onderzoeksbureau Hoofddorp het door de consument geschetste scenario over het ontstaan van de schade door de aanrijding van 16 oktober 2019 niet kan uitsluiten.

2.2 De commissie heeft daarom gebruik gemaakt van haar bevoegdheid, neergelegd in artikel 34.11 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, bemiddeling en (bindend) advies, om inlichtingen in te winnen door het instellen van een onderzoek door een (verkeers)ongevallenanalist.

2.3 De commissie heeft partijen opgedragen suggesties te geven over onder meer de persoon van de te benoemen deskundige. Partijen hebben laten weten de heer ing. [naam 1] van Ongevallen Analyse Nederland (hierna: de deskundige) aan te willen stellen als deskundige in dit dossier. De deskundige heeft de opdracht geaccepteerd.

2.4 De commissie heeft in de tussenuitspraak de volgende vragen geformuleerd om aan de deskundige voor te leggen.

A - Wilt u een analyse maken van de aanrijding op 16 oktober 2019?
B - Wat is de impact van die aanrijding op de Mazda geweest?
C - Kan de door de consument geclaimde schade aan de rechterkoplamp het gevolg zijn van de aanrijding door de Fiat op 16 oktober 2019 of is dit redelijkerwijs uitgesloten?
D - Kan de door de consument geclaimde schade aan de sensor het gevolg zijn van de aanrijding door de Fiat op 16 oktober 2019 of is dit uitgesloten?
E - Hoe waarschijnlijk acht u dat deze schade is ontstaan door de aanrijding op 16 oktober 2019? Betrek bij uw bevindingen ook het rapport van Schade- en OnderzoeksBureau Hoofddorp.

Het rapport van de deskundige

2.5 De deskundige heeft op 23 mei 2023 zijn rapport uitgebracht. Over de geclaimde schade aan de koplamp schrijft de deskundige dat het ‘al met al aannemelijk [is] dat de geclaimde koplampschade is ontstaan als gevolg van de aanrijding met de Fiat’. Over de geclaimde schade aan de sensor stelt de deskundige dat ‘kan worden uitgesloten dat de geclaimde sensorschade is ontstaan als gevolg van de onderhavige aanrijding’.

2.6 De deskundige heeft de vragen van de deskundige als volgt beantwoord.

A – De analyse van de deskundige komt, samengevat weergegeven, hierop neer dat de botsconfiguratie en de stootrichting in grote lijnen bij de schets op het aanrijdings-formulier passen waarmee aannemelijk is dat de botsing technisch gezien 'conform opgave' heeft plaatsgevonden. Verder kan op basis van alle zichtbare beschadigingen op de Mazda worden gesteld dat het directe voertuig-voertuigcontact beperkt is gebleven tot het gebied rechts van de kentekenplaat van de Mazda.

B – *"De impact van de aanrijding van 16 oktober 2019 op de Mazda is wezenlijk geringer geweest dan de impact van de aanrijding van 23 maart 2019. De precieze impacts (uitgedrukt in getallen of subjectieve begrippen) zijn verder niet relevant."*

C – *"Ja, het is mogelijk dat de geclaimde schade aan de rechterkoplamp het gevolg is van de aanrijding door de Fiat op 16 oktober 2019."*

D – *"Nee, het is uitgesloten dat de geclaimde schade aan de sensor het gevolg is van de aanrijding door de Fiat op 16 oktober 2019. Deze sensorschade is met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid ontstaan bij de aanrijding van 23 maart 2019."*

E – *"Het is aannemelijk dat er op 16 oktober 2019 tussen onderhavige voertuigen een botsing heeft plaatsgevonden en deze aanrijding kan conform opgave en ook als een zogeheten onzeker voorval hebben plaatsgevonden. De bevindingen van SOB Hoofddorp over de koplamp worden niet onderschreven, maar de bevindingen over de sensor wel. Fraude c.q. opzettelijke misleiding is daarmee aangetoond. In het beste geval heeft [de consument] 'slechts van de gelegenheid gebruik gemaakt' om meer schade te claimen. Het is echter ook denkbaar dat deze aanrijding volledig in scéne is gezet om het (tegenvallend?) herstel van de eerdere schade te bekostigen. Ook ten aanzien van dit aspect kan de conclusie van SOB Hoofddorp worden onderschreven; er zijn weliswaar bedenkingen maar sluitend technisch of tactisch bewijs voor een in scéne gezette aanrijding is niet aanwezig."*

De reactie van de gevolmachtigde

2.7 De gevolmachtigde heeft in zijn e-mail van 9 juni 2023 laten weten dat hij de bevindingen van de deskundige niet deelt over de schade aan de koplamp. Hij voert daarvoor aan dat de harde steun van de grill niet is gebroken en dat deze harde steun, door de ruimte tussen de koplamp en het plastic sierdeel eerder als kantelpunt zal hebben gefunctioneerd. De plaats waar de koplamp is gescheurd ligt volgens de gevolmachtigde niet voor de hand omdat nergens een raakpunt zichtbaar is. Verder is volgens de gevolmachtigde van belang dat door de consument een gebruikte koplamp is gemonteerd, waarvan niet vaststaat dat die vrij van schade was.

Inhoudelijke beoordeling

2.8 Volgens de gevolmachtigde heeft de consument schade aan de rechterkoplamp en de sensor geclaimd die niet het gevolg kan zijn van de aanrijding op 16 oktober 2019. De gevolmachtigde heeft daaraan maatregelen verbonden.

De consument vordert vergoeding van de schade aan de auto als gevolg van de aanrijding op 16 oktober 2019, te weten een bedrag van € 11.855,00, doorhaling van de registratie van zijn persoonsgegevens en intrekking van de vordering tot vergoeding van de onderzoekskosten, te weten een bedrag van € 6.050,00.

Heeft de consument recht op vergoeding van de schade?

2.9 Voor de beoordeling van de vraag of de consument recht heeft op vergoeding van de schade is van belang of de schades aan de koplamp en de sensor die de consument heeft geclaimd als schades die zijn ontstaan als gevolg van de aanrijding op 16 oktober 2019, daadwerkelijk door deze aanrijding zijn ontstaan. Om die vraag te kunnen beantwoorden is een deskundige aangewezen.

2.10 De deskundige heeft een grondig en degelijk rapport uitgebracht. De commissie conformeert zich daarom aan het oordeel van de deskundige. De gevolmachtigde heeft naar het oordeel van de commissie onvoldoende onderbouwd dat de bevindingen van de deskundige onjuist zijn en de schade aan de koplamp niet het gevolg kan zijn van de aanrijding van 16 oktober 2019. Daarom passeert de commissie deze stelling.

2.11 De commissie komt derhalve tot het oordeel dat het aannemelijk is dat de geclaimde schade aan de koplamp het gevolg is van de aanrijding op 16 oktober 2019 maar dat het is uitgesloten dat de geclaimde schade aan de sensor door deze aanrijding is ontstaan. Voor de schade aan de sensor heeft de consument daarom geen recht op vergoeding.

2.12 De commissie moet vervolgens beoordelen of recht bestaat op vergoeding van de overige schadeposten. De gevolmachtigde stelt zich op het standpunt dat de consument opzettelijk onjuiste informatie heeft gegeven met de bedoeling een hogere uitkering te ontvangen dan waarop hij recht heeft. Dit brengt volgens de gevolmachtigde mee dat hij ook voor de overige schade, een totaalbedrag van € 11.855,00, geen uitkering is verschuldigd aan de consument. Hierin gaat de commissie niet mee. Opzettelijke misleiding ten aanzien van een deel van de claim brengt niet mee dat in het geheel geen recht op uitkering bestaat. Een poging tot fraude van de consument brengt naar het oordeel van de commissie wel mee dat zwaardere eisen dan normaal kunnen worden gesteld aan het bewijs van de overige opgegeven schadeposten.[1] De commissie moet daarom wel beoordelen of sprake is van opzettelijke misleiding.

2.13 Naar het oordeel van de commissie heeft de consument de schade aan de sensor geclaimd met de bedoeling hiervoor een uitkering te ontvangen terwijl hij wist dat hij daarop geen recht had. Dit is aan te merken als een poging tot fraude. Redengevend daarvoor zijn de conclusies van de deskundige.

[1] De commissie verwijst hierbij naar HR 6 juli 2018, ECLI:NL:2018:1103.

In het rapport staat dat de beschadigingen aan de sensor en de beugel duiden op een forse krachtoverdracht en dat de grille ter hoogte van de sensor in dat geval compleet verbrijzeld had moeten zijn. De grille is evenwel ter hoogte van de sensor onbeschadigd. Ook staat in het rapport dat de schade aan de sensor en de beugel waarmee de sensor aan het chassis is bevestigd het gevolg moet zijn geweest van een forse directe aanstoting, onder een stootrichting van ongeveer 12 uur. Een dergelijke stootrichting is bij de aanrijding van 16 oktober 2019 niet aan de orde geweest, aldus de deskundige. Bovendien past de schade aan de beugel en de sensor wel bij de eerdere aanrijding van 23 maart 2019. Zowel de behuizing als de sensor moet bij die aanrijding onherstelbaar beschadigd zijn geraakt. De stelling van de consument dat de sensor voor de aanrijding op 16 oktober 2019 onbeschadigd was, is volgens de deskundige niet geloofwaardig. Ook de stelling van de consument dat het niet mogelijk was om zonder sensor met de auto te rijden, wat het geval moet zijn geweest als deze was beschadigd door de aanrijding van 23 maart 2019, is volgens de deskundige niet juist. Het was immers wel degelijk mogelijk om tijdens het onderzoek met een soortgelijke Mazda een proefrit te maken na het demonteren van de sensor zonder optreden van akoestische waarschuwingssignalen.

2.14 De poging tot fraude van de consument brengt, zoals hierboven is overwogen niet mee dat de consument in het geheel geen recht op vergoeding van de schade heeft maar wel dat zwaardere eisen dan normaal kunnen worden gesteld aan het bewijs van de overige opgegeven schadeposten.

2.15 Onder 2.10 is geoordeeld dat het aannemelijk is dat de schade aan de koplamp het gevolg is van de aanrijding van 16 oktober 2019. De commissie oordeelt dat deze schade daarom moet worden vergoed. Daarnaast is er nog meer schade. Volgens de schadecalculatie d.d. 31 oktober 2019 is het totale schadebedrag op basis van reparatiekosten vastgesteld op € 11.855,31incl. BTW. Partijen hebben over deze schadebegroting niet gediscussieerd. Dat brengt mee dat deze vordering bij gebrek aan betwisting vaststaat. De commissie wijst de overige schade daarom toe.

Mocht de gevolmachtigde de persoonsgegevens van de consument registreren?

2.16 De gegevens van de consument zijn voor de duur van vijf jaar opgenomen in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR). De incidenten-registratie is gemeld bij het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit van het Verbond van Verzekeraars.

2.17 Zowel het Incidentenregister als het EVR hebben (een zekere) externe werking, waarbij geldt dat opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor degene wiens persoonsgegevens het betreft – de registratie kan ertoe leiden dat verzekeraars hun (financiële) diensten aan de betrokkene zullen weigeren – mogen verzekeraars[2] niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[3] Ten tijde van de registraties van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2013 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht.

2.18 De commissie toetst eerst of de opname in het EVR terecht en proportioneel is. Omdat de gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidenten-register staat, is de registratie in het Incidentenregister toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.[4] Als de melding in het EVR niet is toegestaan moet worden beoordeeld of de registratie in het Incidentenregister wel mag worden gehandhaafd.

De registratie in het EVR

2.19 Artikel 5.2.1 van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Vereist is dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld aan de fraude.[5] Dit betekent dat een verdenking van fraude alleen niet genoeg is; hier moet ook enig bewijs voor zijn. Een verzekeraar moet dus goede redenen hebben de gegevens te registreren en hij moet die redenen ook voldoende kunnen onderbouwen.

2.20 Onder 2.13 heeft de commissie geoordeeld dat de consument de schade aan de sensor heeft geclaimd met de bedoeling hiervoor een uitkering te ontvangen terwijl hij wist dat hij daarop geen recht had. Hiermee is voldaan aan het hiervoor genoemde criterium dat sprake moet zijn van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. Aan de eerste vereisten voor registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR is daarmee voldaan.

2.21 De registratie moet daarnaast voldoen aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit.

2.22 Bij *subsidiariteit* gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken.

---

[2] In dit geval is de registratie door de gevolmachtigde gedaan namens de betrokken verzekeraar Ansvar Verzekeringsmaatschappij N.V.
[3] Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017- 717 en 2018-377.
[4] Artikel 5.1.1 van het PIFI.
[5] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

Het doel van de registratie is aan andere verzekeraars te signaleren dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van verzekeringsfraude. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR. Naar het oordeel van de commissie is daarmee aan het subsidiariteitsvereiste voldaan.

2.23 Bij *proportionaliteit* gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de verzekeraars om opmerkzaam te worden gemaakt op fraudegerelateerd gedrag van de consument moet bij de proportionaliteitstoets voor registratie zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer deel te kunnen nemen. In dat laatste belang wordt de consument door de registratie voor een periode van vijf jaar beperkt.

2.24 De commissie is van oordeel dat de gevolmachtigde een juiste afweging van de belangen heeft gemaakt. De mate van misleiding is ernstig en het belang om andere maatschappijen te waarschuwen met een melding in het EVR weegt zwaarder dan het nadeel dat de consument door de registratie ondervindt. De registratie voldoet daarom aan het beginsel van proportionaliteit. Ook ten aanzien van de duur van de registratie moet een afweging worden gemaakt. De commissie is van oordeel dat de registratieduur moet worden verkort. In de afweging van de gevolmachtigde is meegenomen dat de consument ten aanzien van zowel de sensor als de koplamp heeft gefraudeerd. Hierboven is overwogen dat de consument ten aanzien van de sensor heeft gefraudeerd maar dat de fraude ten aanzien van de koplamp niet is komen vast te staan. De commissie oordeelt dat een registratieduur van vier jaar proportioneel is. De registratie moet daarom met één jaar worden verkort.

De registratie in het Incidentenregistratie en de melding aan het CBV

2.25 Nu de registratie in het EVR de toe te passen toetsen kan doorstaan, geldt dat ook voor de registratie in het Incidentenregister. De registratie in het Incidentenregister is toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan, zo volgt uit artikel 5.1.1 van het Protocol.

2.26 De commissie ziet geen aanleiding voor een langere duur van de registratie in het Incidentenregister dan de duur van de melding in het EVR. Dit betekent dat ook de incidentenregistratie na vier jaar moet worden verwijderd.

2.27 Op grond van artikel 4.2.3 van het Protocol worden de gegevens in het Incidenten-register uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte coördinatiefuncties van het Verbond van Verzekeraars, te weten het fraudeloket. Dit is het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit.

Gelet op hetgeen hiervoor onder 2.20 is overwogen is voor het toewijzen van de vordering tot intrekking van de melding van de incidentenregistratie aan het CBV derhalve geen grond aanwezig.

Onderzoekskosten

2.28 De gevolmachtigde heeft de door hem gemaakte onderzoekskosten van € 6.050,00 van de consument teruggevorderd.

2.29 Omdat de commissie heeft geoordeeld dat de consument opzettelijk een onjuiste claim van de schade aan de sensor heeft ingediend bij de gevolmachtigde, is sprake van onrechtmatig handelen van de consument jegens de gevolmachtigde.[6] Dit brengt mee dat de consument is gehouden de schade die de gevolmachtigde als gevolg hiervan heeft geleden, te vergoeden. De onderzoekskosten worden door de commissie als schade aangemerkt en de consument kan worden gehouden deze te vergoeden. Vergelijk artikel 6:96 lid 2 sub b BW.[7] De vordering van de consument tot kwijtschelding van de onderzoekskosten komt derhalve niet voor toewijzing in aanmerking.

2.30 Gelet op het oordeel dat de consument ten aanzien van de sensor heeft gefraudeerd maar dat de fraude ten aanzien van de koplamp niet is komen vast te staan, is een aftrek van 20 % van de vordering tot vergoeding van de onderzoekskosten redelijk. Dit betekent dat de gevolmachtigde zijn vordering dient te matigen tot een bedrag van € 4.840,00. Indien de consument de vordering reeds had voldaan, dient de gevolmachtigde de consument een bedrag van € 1.210,00 terug te betalen.

De kosten van de deskundige

2.31 De commissie heeft onder 3.7 van de tussenuitspraak overwogen dat de kosten van de deskundige worden gedragen door de in het ongelijk gestelde partij. Gelet op het oordeel dat de fraude ten aanzien van de koplamp niet is komen vast te staan en de consument ten aanzien daarvan in het gelijk is gesteld, is de commissie van oordeel dat de gevolmachtigde 20 % van de kosten van de deskundige moet dragen.

[6] Artikel 6:162 Burgerlijk Wetboek.
[7] Zie uitspraak GC Kifid 2010-139

3. De beslissing

De commissie beslist dat

- de gevolmachtigde binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd de schade aan de Mazda vergoedt aan de consument, met uitzondering van de schade aan de sensor;
- de gevolmachtigde binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd de duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR en in het Incidentenregister verkort naar vier jaar;
- de gevolmachtigde zijn vordering ten aanzien van de onderzoekskosten reduceert tot een bedrag van € 4.840,00 en dat, indien de consument deze vordering al geheel heeft voldaan, de gevolmachtigde binnen vier weken nadat deze beslissing aan partijen is verstuurd aan de consument een bedrag van € 1.210,00 terugbetaalt;
- de gevolmachtigde is gehouden 20 % van de kosten van de deskundige voor zijn rekening te nemen.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Kifid als wordt voldaan aan de vereisten van regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (PIFI)

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
a. *ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of*

b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
c. *indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.*

5 *Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.*